

Kaderin arkı

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 10 Aralık 2016

Hüzünleri toprağa daldırdım bir de çapa
Çapaladıkça çıktı kar gibi lapa lapa
Artık affetmem dedim kim ki yolundan sapa
Baktım ki ölmeyecek kaldırdım attım çöpe
Çöpçü aldı götürdü yayıldı araziye
Geri döner mi bilmem ötesi faraziye

Şimdi devran değişti huzur geldi haname
Artık uğramaz oldum o salaş meyhaneme
Sırtımı çevirmişim dünyevi bahaneme
Adamışım ömrümü aşkıma şahaneme
Anıların gölgesi kayboldu izi kaldı
Kem gözle bakanların halimde gözü kaldı

İçimde barındırmam kabus gibi çökeni
Gördü gözlerim artık yüreğimi sökeni
Gül gülümserse eğer ayıklarım dikeni
Tac ederim başıma benle çile çekeni
Madem ruhunu verdi kara gözlü bir peri
Açtım gönül kapımı dedim ki gir içeri

Bir ömür böyle geçti gördüm karayı akı
Saplanınca sineme aşkın sihirli oku
Şimdi hayat çok güzel "türlü renk türlü koku"
Artık yazmak çok kolay şakı bülbülüm şakı
Yıllarca başımızda esti kavak yelleri
Demek ki bu yaşlara sakladık hayalleri

Nasıl beklemek zorsa çiçeğin açışını
Öldürmek kolay değil yılların acısını
Gözden ayırmamalı sinsice kaçışını
İyi ayarlamalı yönünü açışını
Dememeli kurtuldum kaderin çarkı döndü
Su bu şaşırır yine sadece arkı döndü

Mehmet Fikret ÜNALAN
09 Aralık 2016 Saat 22.55
Güzelçamlı/Kuşadası